

UỐNG RƯỢU VỚI CAO-HOÀNG-HỒ

Ôn một ly, tui một ly
Ngày chưa quá ngộ đã lý-hai-lam
Người thơ hện chỗ bụi lằm
Ba ly cụng tới bến Tầm Dương xa
Quán trưa ai thấp trắng ngà
Giang châu tâm sự bỗng òa vỡ đôi
Nửa phần chăm chút đĩa mồi
Nửa kia dứt móm cho người tình xa
Rượu chớ thơ tới cõi nhà
Ôn tui một đám trắng hoa lữ làng
Quên trời bỏ đất ngồn ngang
Ba ly chụm lại đót hoang cả chiều

RƯỢU VỚI M. Ở NGÀN ĐẢO

Em một chai, tôi một chai
Chiều chưa xừng vừng đã ngày ngửa nghiêng
Cọ chai cụng cái ưu phiền
Cái mê cái tỉnh cái điên đảo người
Cái tình cái nghĩa lôi thôi
Uống đi mà nếm đủ mùi chua cay
Này M. rượu chẳng làm say!

RƯỢU, KHÔN CẦM.

Cuối năm, rượu uống không kèm
Thử coi chất cặn được thêm mấy sâu ?
Rượu vào, đời bỗng chiêm bao
Rượu sao cặn sót ... sâu sao cặn đầy !

RƯỢU, LẠI KHÔN CẦM

Đầu năm, rượu lại không kèm
Bao nhiêu rượu cặn cho mềm nổi đầu
Rượu rồi, đời cặn bề dâu
Men tình dậy, đắng ! Sầu sâu mứt mùa !

RƯỢU CHIỀU

Mời em rượu đỏ pha chiều
Dầu ngày chưa hết đã điều hiu đêm
Dầu cay, dầu đắng, vẫn thềm
Môi xưa dầu đã lạnh chìm trong tôi

RƯỢU, SÓT...

Rượu nồng sốt cặn chia hai
Tôi say đất khách, em say quê người
Dầu cay, dầu ngọt, dầu bụi
Rượu pha tình sử đượm mùi thủy chung

CAO VỊ KHANH

- Đêm say bốc rượu cay trong mắt
Thế sự buồn hiu cặn đáy men -